AH 483
2026Z20891

Antwoord van minister Boekholt-O'Sullivan (Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening), mede namens de minister van Langdurige Zorg, Jeugd en Sport (ontvangen 28 oktober 2026)

Vraag 1.
Bent u bekend met het artikel uit het Eindhovens Dagblad waarin valt te lezen dat iemand die al jaren voor haar ongeneeslijk zieke moeder zorgt op straat dreigt te komen op het moment dat haar moeder komt te overlijden?

Antwoord 1.
Ja.

Vraag 2.
Deelt u de mening, kijkende naar wat de betreffende persoon allemaal doet voor haar moeder met betrekking tot mantelzorg er onmiskenbaar sprake is van een duurzame gemeenschappelijke huishouding? Zo nee, waarom niet?

Vraag 3.
Deelt u de mening dat het onverklaarbaar is hoe de genoemde woningcorporatie zich heeft opgesteld met betrekking tot de vraag van de betreffende persoon om als medehuurder op het huurcontract te komen, kijkende naar al haar mantelzorgactiviteiten de afgelopen jaren? Zo nee, waarom niet?

Antwoord op vragen 2 en 3.
Graag wil ik vooropstellen dat ik de inzet van kinderen die mantelzorgers zijn van hun ouders ten zeerste waardeer en mantelzorg belangrijk is voor onze maatschappij. Ik kan echter geen oordeel vellen over of er in een individueel geval sprake is van een gemeenschappelijke huishouding. Of er in een individueel geval sprake is van een gemeenschappelijke huishouding is ter beoordeling van de verhuurder, in dit geval de woningcorporatie. Indien een woningcorporatie oordeelt dat er geen sprake is van een gemeenschappelijke huishouding kunnen de huurder en/of de medebewoner de rechter vragen hem/haar die positie te verschaffen. De rechter zal bij het oordeel of de (inwonende) medebewoner de positie van medehuurder krijgt, alle omstandigheden van het geval in die beoordeling betrekken.

Vraag 4.
Deelt u de mening dat mantelzorgers een onmisbare rol vervullen in de Nederlandse samenleving en dat dergelijke schrijnende casussen een negatieve invloed kunnen hebben op het aantal mensen dat mantelzorgactiviteiten wil ondernemen met alle gevolgen van dien? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 4.
Ik ben het met u eens dat mantelzorgers een onmisbare rol vervullen in de Nederlandse samenleving. Uit het krantenartikel maak ik op dat het hier gaat om een moeder-dochter relatie waarbij de vader is overleden. In de afgelopen jaren is er vanuit de maatschappij aandacht gevraagd voor de rechtspositie van wezen die na het overlijden van hun ouder(s) achterblijven in de ouderlijke huurwoning. Daarom werk ik samen met de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid aan een wetsvoorstel, dat huurbescherming biedt aan alle wezen die bij hun overleden hurende ouder(s) inwoonden, ongeacht wie de verhuurder is. Dat is een aanvulling op de Wet huurbescherming weeskinderen, die huurbescherming biedt aan wezen tussen de 16 en 28 jaar in huurwoningen.

Zolang dit wetsvoorstel nog niet in werking is getreden, kunnen verhuurders bij hun overleden hurende ouder(s) inwonende wezen, die geen duurzame gemeenschappelijke huishouding met die ouder(s) voerden, helpen door hen een tijdelijk huurcontract van maximaal twee jaar aan te bieden. Bij hun overleden hurende ouder(s) inwonende wezen behoren tot de specifieke groepen aan wie een tijdelijke huurovereenkomst kan worden aangeboden.

Vraag 5.
Heeft u een beeld van hoe vaak schrijnende zaken zich voordoen in Nederland inzake naasten die op straat dreigen te komen na het overlijden van de hoofdhuurder en wat

bent u bereid met relevante partners te ondernemen om dergelijke zaken zoveel mogelijk te voorkomen? Mocht u geen beeld hebben van de geschetste problematiek, bent u dan bereid zo snel mogelijk een diepgravend onderzoek in te stellen?

Antwoord 5.
Over wezen die de leeftijd van 28 jaar of ouder hadden op het moment dat zij wees werden en in een huurwoning woonden, beschik ik over gegevens tot en met 2023. Volgens gegevens van het CBS waren dat in 2023 bijna 1.000 personen (ca. 930 huishoudens) in een huurwoning, waarvan 865 personen (800 huishoudens) in een huurwoning van een woningcorporatie en 131 personen (128 huishoudens) in een huurwoning van een andere verhuurder.

Vraag 6.
Deelt u de mening dat woningcorporaties en gemeenten zich altijd coulant dienen op te stellen in dergelijke casussen, niet alleen inzake de tijdsduur die mensen hebben om een nieuwe huurwoning te vinden, maar ook door het zo actief mogelijk begeleiden van mensen naar een nieuwe huurwoning (maatwerk) en mantelzorgers niet af te rekenen als zij niet in hun eigen huurwoning kunnen wonen door verblijf bij bijvoorbeeld ouders voor mantelzorgactiviteiten? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 6.
Corporaties stellen zich in het algemeen in geval van overlijden van de hoofdhuurder coulant op ten aanzien van naasten die geen medehuurder zijn. Meestal krijgen zij een half jaar of langer de tijd om een andere woning te zoeken. Hierbij wordt vaak ook meegedacht over oplossingen, zoals bijvoorbeeld een tijdelijke woning. Verhuurders moeten op grond van de wet beoordelen of er sprake is van een gezamenlijke huishouding. Dit criterium in de wet is opgenomen om al die mensen die al zo lang op de wachtlijst staan te beschermen tegen huurcontracten die nooit meer eindigen. In het geval dat partijen het blijvend oneens zijn staan hiervoor rechtsmiddelen open, zoals aangegeven in mijn antwoord op vragen 2 en 3.

Vraag 7.
Deelt u de mening, in het verlengde van vraag zes, dat het uitgangspunt altijd zou moeten zijn, dat als naasten (die samenwoonden met een overleden hoofdhuurder) niet binnen de beschikbare termijn een nieuwe huurwoning weten te vinden, er nooit kan worden overgegaan in het op straat zetten van deze mensen?

Vraag 8.
Deelt u de mening dat het een ongelooflijke schande zou zijn en volslagen onverkoopbaar aan de samenleving als naasten die bijvoorbeeld jaren voor hun ongeneeslijk zieke ouders zorgen op straat komen te staan, terwijl statushouders voorrang krijgen op huurwoningen?

Antwoord 7 en 8
Zoals in mijn vorige antwoord al aangegeven, zie ik in de praktijk dat corporaties meedenken over oplossingen om te voorkomen dat mensen op straat gezet worden. Daarbij wil ik nogmaals wijzen op het wetsvoorstel dat huurbescherming biedt aan alle wezen die bij hun overleden hurende ouder(s) inwoonden dat op deze situaties inspeelt.